

OECD *Multilingual Summaries*

Economic Policy Reforms 2012. Going for Growth

Summary in Danish

Read the full book on:
[10.1787/growth-2012-en](https://doi.org/10.1787/growth-2012-en)

Reformer i den økonomiske politik 2012. Going for Growth

Sammendrag på dansk

- *Going for Growth* er OECD's årlige rapport, som belyser udviklingen inden for strukturpolitikker i OECD-landene. Den identificerer prioriteter inden for strukturreformer, som kan øge realindkomsten for hvert OECD-land og de vigtige nye økonomier (Brasilien, Kina, Indien, Indonesien, Rusland og Sydafrika). *Going for Growth*-analysen gør også jævnligt status over indførelse af reformer i alle de dækkede lande.
- Rapportens internationalt sammenlignelige indikatorer gør, at landene kan vurdere deres økonomiske performance og strukturpolitikker på mange områder. Hver udgave indeholder også flere tematiske undersøgelser.

OECD har siden 2005 identificeret prioriteter inden for strukturreformer, som skal øge realindkomsterne, i *Going for Growth*-analysen for hvert OECD-land, og fra og med 2011-udgaven for BRIKS-landene – Brasilien, Kina, Indien, Indonesien, Rusland og Sydafrika, der er vigtige ikke-medlemslande, som OECD arbejder tæt sammen med. Denne proces er et værktøj, som de forskellige landes regeringer kan bruge til at reflektere over politiske reformer, som påvirker deres indbyggers levestandard på langt sigt. *Going for Growth*-analysen har siden topmødet i Pittsburgh i 2009 været anvendt i G20's gensidige evalueringsproces (Mutual Assessment Process).

Denne nye udgave af *Going for Growth* evaluerer de fremskridt, landene har gjort med hensyn til strukturreformer siden krisens begyndelse, og dækker hele perioden 2007-11. Krisen har givet nye politiske udfordringer og været lærerig, men den har også gjort det tydeligt, hvor nødvendige mange af *Going for Growth*'s prioriteter er. De væsentligste reformmønstre, der har tegnet sig i årene siden krisens begyndelse, er opsummeret i et oversigtskapitel (kapitel 1) og beskrevet nærmere i landenoterne (kapitel 2), er følgende:

- Reformtempoet, målt ved landenes lydhørhed i forhold til de reformprioriteter, der er identificeret i tidligere udgaver af *Going for Growth*, var generelt højere end før krisen.
- Tempoet og arten af reformer har imidlertid varieret markant i de forskellige faser af krisen. Recessionen i 2008 bremsede først strukturreformer i OECD-landene, hvor man var mest optaget af det presserende behov for at stabilisere den samlede efterspørgsel og sørge for indkomststøtte til de arbejdsløse. Da behovet for finansiell konsolidering på mellemlangt sigt blev mere presserende, blev der indført reformer på områder, som kunne hjælpe den finansielle tilpasningsproces, f.eks. pensionsordninger, velfærdssystemer og reformer i den offentlige sektor.
- Krisen og det efterfølgende langsomme opsving har fungeret som katalysator for strukturreformer, især i OECD-lande, hvor der var størst behov for reformer. Lavindkomstlandene i OECD, hvor der generelt er større behov for reformer, og de lande, hvor arbejdsløsheden steg under krisen, har handlet mere på deres relevante *Going for Growth*-prioriteter.
- Behovet for at konsolidere de offentlige finanser og det finansielle pres som følge af udviklingen i den offentlige gæld har siden 2009 været endnu en tilskyndelse til reformer, i modsætning til tidligere, hvor man mente, at finansielle stramninger bremsede reformer. Især i den seneste fase af krisen har der været en stigning i politisk følsomme reformer, som skal bidrage til at løfte en potentiel vækst, genoprette priskonkurrenceevnen og genoprette den finansielle bæredygtighed i lande, som er berørt af den europæiske gældskrise.
- Konsekvenserne af krisen var både mildere og mere kortvarige i BRIKS-landene, men det blev også mere tydeligt, at det var nødvendigt at gennemføre tiltag, som kunne levere mere inkluderende vækst. Alle nye økonomier, som er omtalt her, har indført politikker med henblik på at forbedre deres uddannelsessystemer, både i forhold til kvalitet og inkludering, men der er gjort mindre for at gøre noget ved andre vigtige prioriteter, f.eks. en reduktion af barriererne for direkte udenlandske investeringer og en forbedring i retstilstanden.
- I lyset af det, der er gjort i de senere år, bør man nu prioritere politikker, som kan fremme jobskabelsen i forbindelse med den igangværende finansielle konsolidering:

* Effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker, som har til hensigt at omskole afskedigede arbejdere og opmuntre til at vende tilbage til arbejdsmarkedet, kan være med til at mindske langtidsledigheden. Der er argumenter for at skærme sådanne politikker mod finansielle konsolideringsindsatser og for at supplere dem med reformer af arbejdsløshedsunderstøttelsen, når opsvinget i efterspørgslen på arbejdsmarkedet er solidt. Især kriserelaterede stigninger i understøttelsens størrelse og/eller varighed kan gradvist udfases, mens nogle af de seneste udvidelser i dækningen af arbejdsløshedsunderstøttelsen kan gøres permanente.

* Vækstvenlige skattereformer kan være med til at styrke jobsiden af opsvinget og samtidig hjælpe den finansielle konsolidering, for så vidt som de indføres på en måde, der øger skatteindtægterne. Det kan være at fjerne skattefradrag og flytte skattebyrden til skattegrundlag, som er mindre skadelige for beskæftigelse og vækst, f.eks. skatter på fast ejendom, forbrug og miljø.

* Produktmarksreformer er en prioritet for mange OECD-lande – især i Europa, og kan have en ret hurtig virkning på væksten, især hvis de gennemføres i visse beskyttede sektorer som detailhandel og liberale erhverv, hvor der er et ret stort potentiale for hurtigt at skabe arbejdspladser.

* I økonomier med en ny økonomisk nedgang vil det være vigtigt, at de politiske tiltag trækker på det, man lærte under krisen, i forhold til, hvad der reelt kan afbøde virkningerne af svag aktivitet på arbejdsmarkedet, f.eks. arbejdsdelingsordninger.

Krisen har gjort det mere tydeligt, at der er behov for strukturreformer og givet incitamenter til at handle, men der er en bekymring for, at nogle af dem kan være skadelige på kort sigt, f.eks. hvis de svækker den samlede efterspørgsel yderligere. Kapitel 4 trækker på 30 års erfaringer med reformer i OECD-landene og kaster lys over den kortsigtede virkning af strukturreformer. Det fortæller, hvordan man skal udforme den aktuelle politiske reformdagsorden på en måde, som kan være med til at kickstarte opsvinget:

- Bekymringer i forhold til eventuelle negative virkninger af strukturreformer på kort sigt virker overdrevne. Nogle strukturreformer synes at fremme væksten ret hurtigt, mens meget få, om nogen, normalt har omkostninger på kort sigt.
- Fordelene ved reformer viser sig imidlertid ofte først efter nogen tid – typisk flere år.
- Cykliske forhold har også betydning for de kortsigtede virkninger af reformer. Der er nogen dokumentation for, at visse arbejdsmarkedsreformer (især i arbejdsløshedsunderstøttelsessystemerne og jobsikring) i ”dårlige tider” midlertidigt kan forværre den økonomiske situation. I økonomier, som stadig har nedgang, og medmindre de nuværende politikker tydeligvis ses som vildfarne, kan det derfor være at foretrække, at sådanne reformer først gennemføres, når arbejdsmarkedet viser tydelige tegn på opsving.
- En veludformet pakke af arbejds- og produktmarkedsreformer vil give de største gevinster og mildne overgangsomkostningerne ved visse individuelle reformer – f.eks. kan liberalisering af produktmarkederne sammen med jobsikring eller reformer af arbejdsløshedsunderstøttelsen dæmpe et muligt reallønsfald i forbindelse med sidstnævnte.
- Strukturreformernes kortsigtede virkning vil være stærkere, hvis en effektiv kommunikationsstrategi og en stærk velreguleret banksektor kan generere tillid og få husholdninger og firmaer til at bruge penge i forventning om fremtidige reformdrevne indtægtsstigninger.

Anerkendelsen af et større indkomstgab i de fleste OECD-lande i de seneste årtier har peget på en bekymring for, at strukturreformer – og dermed nogle af Going for Growths prioriteter – kan øge indkomstuligheden. Disse bekymringer er blevet mere fremtrædende i forbindelse med krisen, især i lande, hvor aktuelle reformer primært er drevet af en målsætning om finansiel konsolidering. Kapitel 5 undersøger komplementariteterne og afvejningerne mellem at mindske uligheden og fremme økonomisk vækst:

- Mange strukturreformer har dobbelt afkast, da de mindsker indkomstuligheden og samtidig fremmer BNP pr. capita på langt sigt. Eksempler på det er en lettelse af akkumulering af menneskelig kapital, især på sekundært niveau, hvilket vil forbedre effektiviteten og ligheden i uddannelse, mindske opsplitningen af arbejdsmarkedet, fremme integration af indvandrere og fremme kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet. En reduktion af skattefradrag samt marginalsattesatserne bidrager også typisk til begge mål.
- Andre reformer kan til gengæld medføre et kompromis mellem vækst og indkomstfordeling. Hvis man f.eks. flytter skattemikset væk fra arbejde og selskabsskatter og over på forbrugsskatter, er der flere incitamenter til at arbejde, spare op og investere, men det kan underminere ligheden. Kontantoverførsler rettet mod lavere indkomster kan så anvendes til at lette denne afvejning.

Indkomstfordeling er ikke kun bestemt af langsigtede tendenser som ændringer i politikker og institutioner, teknologiske ændringer eller globalisering, men påvirkes også, undertiden varigt, af makroøkonomiske rystelser som den nylige finanskrisen. Ud fra en empirisk analyse af 40 OECD- og BRIKS-lande over 30 år undersøger kapitel 6 de fordelingsmæssige virkninger af makroøkonomiske rystelser, både med hensyn til indkomst og beskæftigelse og til politikkers og institutioners rolle i at forme dem. Kapitlet identificerer, hvem der vinder og taber, og kaster lys over forbindelsen mellem risikodeling og vækstmål:

- De fattiges indtægter og de unges beskæftigelse påvirkes generelt mest i dårlige tider, selvom de også er steget mere i gode tider. I tidligere finanskriser er både højindkomsthusholdninger og de fattige blevet ramt hårdere end middelklassen.
- Reforme, som kan forbedre risikodelingen og samtidig gavne vækst og beskæftigelse, ikke mindst ved at lette reallokering af arbejdskraft i økonomien, er liberalisering af produktmarkeder, fjernelse af handelsbarrierer og FDI og sænkning af høje skatter på arbejde.
- Mange sociale sikringsprogrammer synes at have mildnet job- eller indkomsttabet for sårbare grupper i kølvandet på tidligere rystelser, men da sådanne ordninger kan have en pris i forhold til beskæftigelse og indtægt, skal man være meget omhyggelig med, hvordan man udformer dem. Det gælder især for ordninger med generøs arbejdsløshedsunderstøttelse, høj mindsteløn og streng jobsikring.
- Landene kan inddeles i fire grupper efter, i hvor stort omfang deres politiske betingelser yder social beskyttelse og letter reallokering af arbejdskraft. De fleste lande på det europæiske kontinent fordeler primært indkomstrisikoen via sociale sikringsprogrammer, mens de engelsktalende og asiatiske OECD-lande

hovedsageligt benytter sig af institutioner, som letter reallokering. De nordiske lande har begge dele, mens de nye økonomier ikke har udviklet nogen af disse institutioner. Et effektivt politikmiks, som kan levere både risikodeling og vækst, kombinerer institutioner, som letter reallokering – som altid gavner begge målsætninger – og et veludformet socialt sikringssystem – dvs. et system, der når en given forsikringsmålsætning med en minimal omkostning.

© OECD

Dette sammendrag er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af dette sammendrag er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Sammendrag på flere sprog er oversatte uddrag af OECD publikationer, der oprindeligt blev publiceret på engelsk og fransk.

De er gratis tilgængelige på OECD Online Bookshop www.oecd.org/bookshop

For yderligere oplysninger kan man kontakte afdelingen OECD Rettigheder og Oversættelser, Direktoratet for Offentlige Anliggender og Kommunikation på prights@oecd.org eller pr. fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Besøg vores website www.oecd.org/rights

Read the complete English version on OECD iLibrary !

OECD (2012), *Economic Policy Reforms 2012. Going for Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/growth-2012-en